

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 29 czerwca 1967 r.

Nr 25

TRESC:
Poz:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

112 — z dnia 16 czerwca 1967 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowych biur notarialnych 183

ROZPORZĄDZENIA:

113 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 11 maja 1967 r. w sprawie okresów polowań na zwierzęta łowne 187

114 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 maja 1967 r. w sprawie przekazania Sądowi Powiatowemu w Toruniu rozpoznawania spraw karnych nieletnich z zakresu właściwości Sądu Powiatowego w Aleksandrowie Kujawskim 188

115 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 maja 1967 r. w sprawie powierzenia niektórym sądom powiatowym prowadzenia rejestrów handlowych i innych 188

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

116 — z dnia 31 maja 1967 r. w sprawie ratyfikacji przez Nową Zelandię Protokołu, sporządzonego w Hadze dnia 28 września 1955 r., zmieniającego Konwencję o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzoną w Warszawie dnia 12 października 1929 r. 189

117 — z dnia 7 czerwca 1967 r. w sprawie przystąpienia Hiszpanii do Konwencji o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych za granicą, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 20 czerwca 1956 r. 189

118 — z dnia 20 czerwca 1967 r. w sprawie przyjęcia przez Republikę Somali Międzynarodowej Konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, sporządzonej w Londynie dnia 17 czerwca 1960 r. 190

112

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 czerwca 1967 r.

w sprawie uposażenia pracowników państwowych biur notarialnych.

Na podstawie art. 5, 7, 8 ust. 2 i art. 10 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepis ogólny.

§ 1. Przepisom rozporządzenia podlegają zatrudnieni w państwowych biurach notarialnych:

- 1) notariusze, asesory notarialni i aplikanci notarialni,
- 2) pracownicy administracyjni,
- 3) pracownicy obsługi.

Rozdział 2.

Notariusze, asesory notarialni i aplikanci notarialni.

§ 2. Ustala się dla pracowników wymienionych w § 1 pkt 1 następujące uposażenie zasadnicze:

Stanowisko	Uposażenie zasadnicze zł od — do
1. Notariusz	2.700 — 4.200
2. Asesor notarialny	2.200 — 2.400
3. Aplikant notarialny	1.550 — 1.800

§ 3. 1. Uposażenie zasadnicze notariuszom przyznaje Minister Sprawiedliwości, asesorom i aplikantom notarialnym prezes sądu wojewódzkiego.

2. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac określi zasady przyznawania pracownikom wymienionym w ust. 1 uposażenia zasadniczego.

3. Notariusz uzyskujący stopień naukowy może otrzymać od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po dacie uzyskania stopnia naukowego podwyżkę uposażenia zasadniczego o 300 zł. Podwyżka ta nie może spowodować przekroczenia maksymalnego uposażenia zasadniczego przewidzianego dla notariusza.

4. Minister Sprawiedliwości może przyznać uposażenie zasadnicze do 10% wyższe od maksymalnego uposażenia zasadniczego przewidzianego w tabeli pracownikowi wymienionemu w § 1 pkt 1, posiadającemu wysokie kwalifikacje oraz praktykę w zakresie czynności ściśle związanych z jego stanowiskiem lub gdy wymagają tego ważne względy służbowe.

5. Liczba pracowników, którym podwyższono uposażenie (ust. 4), nie może przekroczyć 15% ogółu tych pracowników zatrudnionych w państwowych biurach notarialnych w województwie.

Rozdział 5.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 16. Szczegółowe zasady i tryb przeszerogowania i kwalifikowania pracowników na stanowiska przewidziane w rozporządzeniu i załączonej do niego tabeli ustali Minister Sprawiedliwości w wytycznych uzgodnionych z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych.

§ 17. 1. Dla pracowników objętych rozporządzeniem aktualnie pobierany przejściowy dodatek mieszkaniowy, wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239), ulega z dniem 1 sierpnia 1967 r. trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% uzyskanego wzrostu wynagrodzenia netto, nie wyższą jednak od pobieranego dodatku mieszkaniowego.

2. Przez wzrost wynagrodzenia netto, o którym mowa w ust. 1, rozumie się różnicę pomiędzy wynagrodzeniem netto (zasadniczym powiększonym o dodatki) za miesiąc lipiec 1967 r., zwanym zarobkiem bazowym, a wynagrodzeniem netto — zasadniczym otrzymanym za miesiąc czerwiec 1967 r., powiększonym o kwotę nagród za przekroczenie limitów dochodowości państwowych biur notarialnych, faktycznie włączoną danemu pracownikowi do wynagrodzenia zasadniczego, oraz o dodatki.

3. Jeżeli w wyniku regulacji plac wynagrodzenie netto wzrośnie o kwotę równą lub wyższą aniżeli 200% dodatku mieszkaniowego, następuje trwała utrata tego dodatku począwszy od dnia 1 sierpnia 1967 r.

4. Jeżeli w wyniku regulacji wynagrodzenie netto wzrośnie o kwotę niższą niż 200% pobieranego dodatku mieszkaniowego, pozostałą część tego dodatku, po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1, wypłaca się do dnia 31 grudnia 1967 r.

5. Począwszy od dnia 1 stycznia 1968 r. ustalanie wysokości dodatku mieszkaniowego następuje w okresach półrocznych.

6. Za podstawę do określenia wysokości dodatku mieszkaniowego za każde półrocze począwszy od pierwszego półrocza 1968 r. przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego wynagrodzenia netto z poprzedniego półrocza (łącznie z wypłaconymi w tym okresie dodatkami) z wynagrodzeniem bazowym, o którym mowa w ust. 2.

7. Wzrost wynagrodzenia w stosunku do wynagrodzenia bazowego (ust. 2 i 6) powoduje obniżenie w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 4, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu wynagrodzenia netto.

8. W razie uzyskania w przekroju rocznym, począwszy od 1968 r., średniomiesięcznego wzrostu wynagrodzenia w stosunku do zarobku bazowego, o którym mowa w ust. 2 i 6, w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 4, następuje trwała utrata tego dodatku niezależnie od wysokości wynagrodzeń uzyskiwanych w późniejszych okresach. W tym celu niezależnie od obliczeń półrocznych dokonuje się obliczeń wynagrodzeń osiągniętych w każdym roku kalendarzowym.

§ 18. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239).

§ 19. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługuje:

- 1) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących,
- 2) dodatek pobierany dotychczas w myśl § 2 ust. 1 uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniższą zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124),
- 3) dodatek określony w uchwale nr 100 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1953 r. w sprawie przyznawania niektórym kategoriom pracowników państwowych dodatków uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby (Monitor Polski Nr A-10, poz. 139 z późniejszymi zmianami).

§ 20. 1. W stosunku do pracowników objętych rozporządzeniem tracą moc wszystkie przepisy w zakresie nim uregulowanym, w szczególności:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia notariuszów, asesorów i aplikantów notarialnych (Dz. U. z 1956 r. Nr 24, poz. 113, z 1957 r. Nr 54, poz. 263 i z 1963 r. Nr 1, poz. 2),
- 2) zarządzenie nr 174 Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1951 r. w sprawie tymczasowej tabeli stanowisk oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników w dziale Ministerstwa Sprawiedliwości (Monitor Polski Nr A-102, poz. 1487),
- 3) uchwała nr 346 Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1957 r. w sprawie nagród dla pracowników państwowych biur notarialnych,
- 4) § 3 uchwały nr 265 Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie niektórych dodatków uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby oraz nagród przyznawanych pracownikom prezydiów rad narodowych i terenowych organów podległych ministrom (Monitor Polski Nr 53, poz. 585).

2. Utrzymuje się w mocy § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia notariuszów, asesorów i aplikantów notarialnych (ust. 1 pkt 1) do czasu wydania nowych przepisów o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

§ 21. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Finansów i Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Plac.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1967 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 czerwca 1967 r. (poz. 112).

Tabela

stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników administracyjnych i pracowników obsługi państwowych biur notarialnych.

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie zasadnicze miesięczne w zł w stawkach od — do
		wykształcenia	liczby lat praktyki zawodowej	
A. Pracownicy administracyjni				
1	Radca notarialny	wyższe średnie	2 4	1500—2700
2	Starszy referent notarialny	średnie	4	1300—2200
3	Referent notarialny	średnie	3	1150—2000
4	Fotokopista	podstawowe i umiejętność sporządzania fotokopii dokumentów	2	1100—1700
5	Maszynistka-referent	średnie podstawowe i umiejętność pisanja na maszynie	1 2 w tym 1 w notariacie	1100—1700
6	Starsza maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisanja na maszynie z szybkością 220 uderzeń na minutę	—	1050—1550
7	Maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisanja na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę	—	1050—1350
8	Praktykant	średnie podstawowe	— —	950—1250 900—1000
B. Pracownicy obsługi				
1	Wykwalifikowany rzemieślnik gospodarczy	—	—	1000—1700
2	Woźny notarialny	—	2	950—1500
3	St. woźny	—	—	950—1150
4	Woźny	—	—	850— 950
5	Sprzątaczką	—	—	850— 900
6	Goniec	—	—	850